

KARTA MODUŁU KSZTAŁCENIA

Informacje ogólne							
PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA IM. WITELONA W LEGNICY WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:	Coaching zdrowego stylu życia						
Profil studiów:	Praktyczny						
Forma studiów:	Pierwszego stopnia - stacjonarne/niestacjonarne						
Nazwa modułu:	Techniki coachingowe w pracy z klientem/pacjentem						
Kod modułu kształcenia:	MK_CZ032						
Rodzaj modułu kształcenia:	Obowiązkowy						
Rok studiów	1	Forma zajęć i liczba godzin:					
Semestr	2	Wykłady	Ćwiczenia	Laboratoria	Seminaria	Zajęcia praktyczne	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS:	3	30	30				
Forma zaliczenia		Egzamin					

Autor programu: dr Kornelia Hübscher

Cele kształcenia:

Cel 1. Zapoznanie studentów z technikami coachingu i wyposażenie ich w umiejętności sprawnego korzystania z wybranych metod, technik i narzędzi coachingowych.

Cel 2. Wyposażenie studentów w umiejętność zaplanowania i samodzielnego przeprowadzenia sesji coachingowej.

Efekty kształcenia - student:

Wiedza:

EK1: Zna teorie wyjaśniające funkcjonowanie człowieka w obszarze nauk społecznych.

EK2: Zna rodzaje więzi społecznych w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku

EK3: Definiuje coaching, jego formy i cele a także, czym charakteryzuje się proces coachingowy

Umiejętności:

EK4: Omawia w sposób zaawansowany zjawiska i procesy społeczne mające wpływ na sport, wychowanie fizyczne, zdrowie i aktywność fizyczną.

EK5: Rozróżnia zachowania będące efektem wywieranego wpływu społecznego oraz opisuje mechanizmy wywierania wpływu na innych i rozumie zasady ich działania.

EK6: Biegle rozpoznaje i omawia różne modele prowadzenia sesji coachingowych .

EK7: Posiada umiejętność wykorzystywania wiedzy z psychologii ogólnej, klinicznej i metod psychoterapii, przy wyborze metod coachingowych w pracy z klientem/pacjentem.

EK8: Potrafi krytycznie analizować jakość prowadzonych działań terapeutycznych i wspierających, wskazuje i koryguje błędy oraz zaniechania w praktyce coacha.

EK9: Planuje i realizuje własny rozwój kompetencji coacha na poziomie rozszerzonym.

Kompetencje społeczne:

EK10: Okazuje szacunek wobec klienta/pacjenta, grup społecznych oraz wykazuje troskę o ich dobro

Treści kształcenia:**Wykłady:**

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
W1	Modele coachingowe.	6
W2	Etapy procesu coachingowego.	6
W3	Przemiany kulturowo-cywilizacyjne współczesnych społeczeństw a rola coachingu.	6
W4	Rola informacji zwrotnej w coachingu.	6
W5	Analiza transakcyjna.	6

Zajęcia praktyczne:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
ĆW1	Coaching nieformalny	4
ĆW2	Praca z przekonaniem	6
ĆW3	Techniki aktywnego słuchania.	2
ĆW4	Techniki ACT	4
ĆW5	Wizualizacje, praca z obrazem i metaforą, karty coachingowe.	6
ĆW6	Omówienie wykorzystania wybranych technik coachingowych na podstawie case study.	6
ĆW7	Prowadzenie działalności jako coach – od czego zacząć?	2

Metody kształcenia:

MK1: Wykład

MK2: Wykład z prezentacją multimedialną

MK3: Analiza przypadków

MK4: Dyskusja

MK5: Praca w grupach

Weryfikacja osiągnięcia efektów kształcenia

Z zakresu wiedzy	Efekty kształcenia do przedmiotu
Oceny: 51-60% prawidłowych odpowiedzi – 3,0 61-70% prawidłowych odpowiedzi – 3,5 71-80% prawidłowych odpowiedzi – 4,0 81-90% prawidłowych odpowiedzi – 4,5 91-100% prawidłowych odpowiedzi – 5,0	EK1, EK2, EK3
Z zakresu umiejętności	Efekty kształcenia do przedmiotu
Sprawdzian umiejętności i wiedzy: • zaliczenie praktyczne (obserwacja wykonawstwa), • realizacja zleconego zadania, Kryteria ocen z zakresu umiejętności i wiedzy ocenianych przez prowadzącego: 5,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach. Student zauważa wpływ	EK4, EK5, EK6, EK7, EK8, EK9

samoograniczających przekonań i schematów błędnego myślenia na skuteczność osiągania celów. Analizuje mechanizmy wpływania na innych oraz rozpoznaje wpływy jakim samemu ulega. Analizuje różne modele prowadzenia sesji coachingowych. Posiada umiejętność skutecznego wyboru metod coachingowych w pracy z klientem/pacjentem, jednocześnie potrafiąc krytycznie analizować jakość wprowadzanych przez siebie technik coachingowych oraz dba o swój rozwój jako coacha. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje najwyższe oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 4,5 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach. Student zauważa wpływ samoograniczających przekonań i schematów błędnego myślenia na skuteczność osiągania celów. Analizuje mechanizmy wpływania na innych oraz rozpoznaje wpływy jakim samemu ulega. Analizuje różne modele prowadzenia sesji coachingowych. Posiada umiejętność skutecznego wyboru metod coachingowych w pracy z klientem/pacjentem, jednocześnie potrafiąc krytycznie analizować jakość wprowadzanych przez siebie technik coachingowych oraz dba o swój rozwój jako coacha. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 80% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 4,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach. Student zauważa wpływ samoograniczających przekonań i schematów błędnego myślenia na skuteczność osiągania celów. Analizuje mechanizmy wpływania na innych oraz rozpoznaje wpływy jakim samemu ulega. Analizuje różne modele prowadzenia sesji coachingowych. Posiada umiejętność skutecznego wyboru metod coachingowych w pracy z klientem/pacjentem, jednocześnie potrafiąc krytycznie analizować jakość wprowadzanych przez siebie technik coachingowych oraz dba o swój rozwój jako coacha. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 60% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 3,5 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach. Student zauważa wpływ samoograniczających przekonań i schematów błędnego myślenia na skuteczność osiągania celów. Analizuje mechanizmy wpływania na innych oraz rozpoznaje wpływy jakim samemu ulega. Analizuje różne modele prowadzenia sesji coachingowych. Zna metody coachingowe w pracy z klientem/pacjentem. Uczęszcza na wybrane zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 3,0 – student uczestniczy w zajęciach bez zaangażowania. Student zauważa wpływ samoograniczających przekonań i schematów błędnego myślenia na skuteczność osiągania celów. Analizuje mechanizmy wpływania na innych oraz rozpoznaje wpływy jakim samemu ulega. Zna kilka modeli prowadzenia sesji coachingowych. Zna metody coachingowe w pracy z klientem/pacjentem. Nie potrafi krytycznie analizować jakości wprowadzanych przez siebie technik coachingowych. Uczęszcza tylko na te na zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 2,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach. Nie potrafi zdefiniować samoograniczających przekonań. Nie rozpoznaje podstawowych modeli prowadzenia sesji coachingowych. Nie zna żadnych metod i technik	
--	--

coachingowych w pracy z klientem/pacjentem. Uczestniczy nieregularnie na zajęcia, nie jest do nich przygotowany i uzyskuje negatywne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.	
Z zakresu kompetencji społecznych	Efekty kształcenia do przedmiotu
Kryteria ocen z zakresu kompetencji społecznych ocenianych przez prowadzącego, kolegów i pacjentów w formie przedłużonej obserwacji postaw i zachowań: 5,0 – student formułuje priorytety dotyczące realizacji określonych zadań i potrafi je systemowo uporządkować. Realizuje zadania w sposób zapewniający bezpieczeństwo własne i otoczenia 4,5 – student formułuje priorytety dotyczące realizacji określonych zadań i potrafi je systemowo uporządkować. Realizuje zadania w sposób zapewniający bezpieczeństwo własne i otoczenia 4,0 – student w większości przypadków formułuje priorytety dotyczące realizacji określonych zadań i potrafi je systemowo uporządkować. 3,5 – student prawie zawsze formułuje priorytety dotyczące realizacji określonych zadań i potrafi je systemowo uporządkować. 3,0 – student prawie zawsze formułuje priorytety dotyczące realizacji określonych zadań 2,0 – student nie potrafi określić priorytetów dotyczących realizacji określonych zadań. Nie realizuje zadań w sposób zapewniający bezpieczeństwo własne i otoczenia.	EK10

Kryterium oceny efektów zajęć praktycznych:

Ustalenie oceny końcowej z ćwiczeń odbędzie się na podstawie ocen cząstkowych otrzymanych przez studenta w czasie trwania zajęć i obecności na zajęciach. W przypadku nieobecności obowiązkowe jest odrobienie zajęć z inną grupą zgodnie z zasadami zaliczania przedmiotu. Ocena końcowa z ćwiczeń obliczana jest według wzoru 75% oceny umiejętności + 25% oceny kompetencji społecznych.

Metody weryfikacji efektów kształcenia przedmiotu:

Ocena formująca:

OF1 test

OF2 aktywność podczas zajęć

OF3 obserwacja zachowań

Ocena podsumowująca:

Średnia ważona ocen formujących.

Całkowity nakład pracy studenta:

Godziny kontaktowe (wykład, ćwiczenia, laboratorium, seminarium, projekt, konsultacje, obecność na egzaminie itd.)	60
Przygotowanie się do zajęć, w tym czytanie wskazanej literatury	5
Przygotowanie się do kolokwium	
Przygotowanie się do egzaminu	10
Przygotowanie pracy samokształceniowej	
Inne	-
Razem	75

Liczba punktów ECTS dla modułu kształcenia	3
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach godzin kontaktowych	3
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć praktycznych, laboratoryjnych, projektowych i praktyk zawodowych	

Tabela odniesień dla modułu kształcenia

Efekt kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów kierunkowych	Cel kształcenia	Treści programowe	Metody kształcenia	Metody weryfikacji efektów kształcenia
EK1	K1C_W04	cel 1	ĆW2	praca w grupach	test, aktywność podczas zajęć
EK2	K1C_W06	cel 1	W3	wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja	test
EK 3	K1C_W10	cel 1, cel 2	W1-W5, ĆW1-ĆW7	wykład, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków, dyskusja, praca w grupach	test, aktywność podczas zajęć, obserwacja zachowań
EK4	K1C_U04	cel 1	ĆW2	analiza przypadków, dyskusja, praca w grupach	test, aktywność podczas zajęć,
EK5	K1C_U13	cel 1, cel 2	ĆW1, ĆW2	analiza przypadków, dyskusja, praca w grupach	test, aktywność podczas zajęć,
EK6	K1C_U14	cel 2	W1-W2	wykład z prezentacją multimedialną	test, obserwacja zachowań
EK7	K1C_U16	cel 2	W5, ĆW1-ĆW6	wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków, dyskusja, praca w grupach	test, aktywność podczas zajęć, obserwacja zachowań
EK8	K1C_U29	cel 1, cel 2	ĆW7	dyskusja	aktywność podczas zajęć

EK9	K1C_U36	cel 1, cel 2	ĆW7	dyskusja	aktywność podczas zajęć,
EK10	K1C_K04	cel 1, cel 2	W1-W5, ĆW1-ĆW7	wykład, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków, dyskusja, praca w grupach	obserwacja zachowań

Literatura podstawowa:

1. Julie Starr „Podręcznik coachingu. Sprawdzone techniki treningu personalnego”
2. Amanda Vickers, Steve Bavister „Coaching”
3. Robert Hangrove „Mistrzowski coaching”
4. Jenny Bird, Sarah Gornall „Sztuka Coachingu. Zbiór narzędzi i wskazówek”
5. Maciej Bennewicz „Coaching, kreatywność, zabawa. Narzędzia rozwoju”
6. Noni Hofner ”Styl prowokatywny w terapii i coachingu”

Literatura uzupełniająca:

1. Maciej Bennewicz „Coaching – przebudzacz neuronów”
2. Jenny Rogers „Coaching”
3. Tony Stoltzfus „Sztuka zadawania pytań w coachingu. Jak opanować najważniejszą umiejętność coacha?”
4. Małgorzata Sidor-Rządkowska (red.) „Coaching. Teoria, praktyka, studia przypadków”
5. Monika Zubrzycka-Nowak, Katarzyna Rybczyńska „Czym jest coaching. Prawdy i mity”